

Vì Sao Lương Thiện mà Vẫn Buồn Bực Khổ Sở

Tôi đã tìm một người thầy thông thái và đạo hạnh để xin giải thích:

Vì sao những người lương thiện như con mà vẫn thường xuyên cảm thấy khổ, trong khi những người ác độc lại vẫn sống sung sướng hả thây?

Vị Thầy hiền hòa nhìn tôi trả lời:

Nếu một người trong lòng cảm thấy khổ, điều đó nói lên rằng trong tâm người này có tồn tại một điều ác tương ứng. Nếu một người trong nội tâm không có điều ác nào thì sẽ không có cảm giác thống khổ. Như thế nếu con cảm thấy khổ nghĩa là nội tâm của con có điều ác, con không phải là một người lương thiện thật sự. Mà những người con cho rằng là người không lương thiện lại chưa hẳn là người thật sự ác. Nếu một người có thể vui vẻ mà sống thì người này không phải là người ác thật

sự.

Tôi có cảm giác như bị xúc phạm, không phục lời giải thích của vị Thầy, tôi liền nói:
Con sao có thể là người ác được? Tâm con rất lương thiện mà!

Thầy trả lời:

Nội tâm không ác thì không cảm thấy khổ, con đã cảm thấy khổ nghĩa là trong tâm con đang tồn tại điều ác. Con hãy nói về nỗi khổ của con, ta sẽ nói cho con biết, điều ác nào đang tồn tại trong con.

Tôi nói:

Nỗi khổ của con thì rất nhiều! Có khi cảm thấy mức thu nhập rất thấp, nhà ở không đủ rộng, con thường xuyên có “cảm giác thua thiệt” bởi vậy trong tâm con thường cảm thấy không thoải mái, con hy vọng mau chóng có thể cải biến tình trạng này. Con thấy trong xã hội nhiều người không có căn bản văn hóa lại có thể kiếm bạc triệu, mà con không phục. Một trí thức có văn hóa như con mà mỗi tháng lại chỉ có mức thu nhập thấp kém, thật sự con thấy không công bằng...

Cứ như vậy, lần lượt tôi kể hết với thầy những nỗi thống khổ của mình. Thầy gật đầu, mỉm cười, một nụ cười rất nhân từ đôn hậu, người từ tốn nói với tôi:

*Thu nhập hiện tại của con đã đủ nuôi sống chính con và gia đình. Con còn có cả nhà để ở dù cho diện tích hơi nhỏ một chút nhưng không phải lưu lạc nơi đầu đường xó chợ, vậy đúng lẽ con không phải chịu những khổ tâm như con đã có. Chính vì nội tâm con có **lòng tham** tiền tài của cải, cho nên mới cảm thấy khổ. Lòng tham này là thuộc loại **ác tâm**, Nếu con vứt bỏ được ác tâm ấy, con sẽ không cảm thấy khổ nữa.*

*Trong xã hội có nhiều người thiếu văn hóa nhưng lại phát tài mà con lại không phục, đây chính là **tâm đồ kỵ**. Tâm đồ kỵ cũng là một loại ác tâm. Con tự cho là mình có văn hóa nên phải có thu nhập cao, đây chính là **tâm ngạo mạn, ngu si**. Tâm ngạo mạn ngu si cũng là ác tâm. Văn hóa không là căn nguyên của sự giàu có, kiếp trước làm việc thiện mới là nguyên nhân cho sự giàu có của kiếp này.*

*Người thân không nghe lời khuyên của con, con cảm thấy không vừa lòng, vậy là con không rộng lượng. Dẫu là người thân của con, nhưng họ vẫn có tư tưởng và quan điểm của riêng mình, tại sao lại bắt tư tưởng và quan điểm của họ phải giống tư tưởng của con? Không rộng lượng sẽ dẫn đến hẹp hòi. **Tâm hẹp hòi** cũng là ác tâm.*

Sư phụ tiếp tục mỉm cười và nói:

Lòng tham, tâm đồ kỵ, ngạo mạn, ngu si, hẹp hòi, đều là những ác tâm. Bởi vì nội tâm của con chứa những ác tâm ấy, nên những thống khổ mới tồn tại trong con. Nếu con có thể loại trừ những ác tâm đó, những thống khổ kia sẽ biến đi. Con phải biết rằng hạnh phúc không dựa trên sự giàu có bên ngoài, mà dựa trên thái độ sống của con. Nắm chắc từng giây phút của cuộc đời, sống với thái độ lạc quan, hòa ái, cần cù, bỏ đi lòng

tham, tính đố kỵ và ích kỷ, nội tâm của con sẽ dần chuyển hóa tâm con sẽ thanh thản và bình an.

Trong xã hội, nhiều người không có văn hóa nhưng lại giàu có, con nên thấy họ mà vui vẻ, nên cầu chúc họ càng giàu có hơn, càng có nhiều niềm vui hơn. Con phải vui như thể người đó chính là con. Nếu người khác mất mát thì đừng cười trên nỗi đau của họ. Như vậy mới là người lương thiện!

Câu nói “Ngạo mạn cao sơn, bất sinh đức thủy” có nghĩa là: ngọn núi cao mà ngạo mạn sẽ không tạo nên loại nước tốt. Con người sinh lòng ngạo mạn thì như có mắt mà không trông, vì vậy, không thấy ác tâm của mình, sao có thể thay đổi để tốt hơn? Người ngạo mạn thường cảm thấy thua kém, dần dần sẽ co mặc cảm tự ti. Một người có lòng khiêm tốn, hòa ái từ bi thì nội tâm mới có thể an nhiên tự tại. Kiếp trước làm việc thiện mới chính là nguyên nhân cho sự giàu có ở kiếp này. Người đời thường không hiểu được nhân quả, trồng dưa lại muốn được đậu, trồng đậu lại muốn được dưa, đây là thể hiện sự ngu muội. Chỉ có người chăm học Phật Pháp, có trí huệ chân chính, thật sự hiểu nhân quả, nội tâm mới yên vui.

Dẫu là người thân cũng không nên mang tâm cưỡng buộc, cần phải tùy duyên! Vĩnh viễn dùng tâm lương thiện giúp đỡ người khác, nhưng không nên cưỡng ép điều gì. Nếu một người có tâm bao dung vạn vật, người đó sao có thể khổ?

Vị thầy khả kính nói xong những điều này, tiếp tục nhìn tôi với ánh mắt đầy nhân từ độ lượng. Xưa nay tôi vẫn cho mình là một người rất lương thiện, mãi đến lúc này, tôi mới biết được rằng bởi vì nội tâm của tôi chứa những điều ác, nên tôi mới cảm thấy nhiều đau khổ. Nếu nội tâm của tôi không ác, sao tôi có thể khổ?

Xin cảm tạ thầy, nếu con không được Thầy khai thị dạy bảo, con vĩnh viễn sẽ khổ sở!

(ST)